

עליון

עליון קבוץ סעד

פרשת שלח לך

איוון עדין

את השבת שלנו
שרק אני יכולה להכניס
שרק אתה יכול להוציא
מתזיקים שני נרות.
אכל בסופה נהיים אחד
שתי פתילות בנר אחד
להתחלה חדשה.
ובראשית היינו דו־פרצופין
בתוט שדרה היה תלוי עולם.
עקשו שני עמודי שדרה
מתזיקים בית
וכשאני קצת מתכופפת,
וכשאתה. איוון עדין.

סיון הר-שפי, מתוך הספר "גלות הלוייתן"

שלח כג' בו. מפטירין (יהושע ב') "וישלח יהושע". מברכים החודש ראש-חודש תמוז
ביום שבת קודש וא', אין אומרים אב הרחמים והזכרת נשמות.
תמוז המולד יום שבת קודש בוקר שעה 5 עם 23 דקי 16 חלקים, ולשעון א"י 10.14.

שעור פרשת שבוע: הרב יעקב לויפר

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	19.23	זמן תפילין/טלית	4.37
מנחה א' 14.00	ב' 19.30	סוף זמן ק"ש	9.08
ערבית		שקיעה	19.44 ← 19.46
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	13.15
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	19.35
מנחה	13.30, 17.10	צאת הכוכבים	20.05
שיעור הרב לויפר	18.00	ערבית	20.10
לימוד "בראשית"	17.30		
צאת השבת	20.21	שחרית נוער	7.30

אחות תורנית השבת – חגית קאופמן

שבת
שלום

הארכיפיט fe יהושע

סיפור המרגלים המתואר בפרוט רב בפרשתינו, שונה במידה רבה מסיפור המרגלים ששולח יהושע. אין כל רע בשליחת מרגלים על מנת שיביא מודיעין שיסייע בכיבוש העיר. גם לאחר החטא הנורא המתואר בפרשתינו, משה אינו נמנע מלשלוח מרגלים, לרגל את יעזר (במדבר כא, לב), ואף יהושע אינו נמנע מלשלוח מרגלים ליריחו. מודיעין טוב הוא תנאי חשוב בהצלחת מלחמה, וכיון שי'אין סומכין על הנסי' – ראוי לעשות כל מה שאפשר על מנת לנצח את המערכה בדרך הטבע. אולם, בתפיסתו של הלוחם המאמין, אין לאדם לבטוח רק בכוחו, אלא עליו להאמין שה' הוא הנותן לו כח לעשות חיל – ולכן גם במצבים בהם נראה המצב קשה יודע המאמין שבכוחו של ה' להושיע ברב או במעט.

במבט שטחי נראה שפעולת הריגול של מרגלי יהושע, נחלה כישלון חרוץ; מהר מאוד, עוד לפני שהם מצליחים לבדוק את העיר על מנת לדעת את נקודות התורפה שלה, הם בעצם מתגלים, ו'הצלחתם הגדולה' הייתה רק בכך שהצליחו בסופו של דבר לחמוק מידיה של מלך יריחו, ולחזור בשלום אל מחנה ישראל. הלזה יקרא הצלחה?

נראה, שמטרת המרגלים של יהושע לא הייתה בעיקרה הכנת תוכניות אופרטיביות לכיבוש העיר (אף שיתכן שגם זה היה כלול במטלות שהוטלו עליהם, וקיצרה הנבואה בתאור עניין זה שאינו נוגע ישירות לסיפור המרכזי). מטרת הריגול הייתה בעיקר לבדוק את המוטביציה של אנשי הארץ; האם נחוישים הם ברצונם להגן על העיר? האם חדורי אמונה הם ביכולתם לנצח את האויב המאיים על העיר?

מסיבה זו המרגלים, פונים לפונדק המרכזי בעיר, ל'בית אישה זונה ושמה רחב' - מוכרת המזונות (זו הסיבה שרש"י מפרש שהיא מוכרת מזונות), כי שם המקום המתאים לשמוע את הדיונים של עוברי הדרכים היושבים על משקה או שנים, ומשוחחים על הפוליטיקה המקומית. ואכן, מסתבר שאנשי יריחו חוששים ביותר מפני יהושע; כך ניתן להבין מהדחיפות הגדולה של מלך יריחו בעצמו לתפוס את המרגלים, ובעיקר כך למדו מדבריה של רחב:

וַתֹּאמֶר אֶל הָאֲנָשִׁים דַּעְתִּי כִּי נָתַן ה' לְכֶם אֶת הָאָרֶץ וְכִי נִפְלָה אִימַתְכֶם עָלֵינוּ וְכִי נִמְגּוּ כָּל יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם. כִּי שָׁמַעְנוּ אֶת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ ה' אֶת מִי יָם סוּף מִפְּנֵיכֶם בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וְאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְשָׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן וְלַעֲוֹג אֲשֶׁר הִחָרְמְתֶם אוֹתָם. וְנִשְׁמַע וַיִּמַּס לְבַבְנוּ וְלֹא קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי ה' אֶל-לִהְיֶכֶם הוּא אֶל-לֵהִימָם בְּשָׂמִים מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת (יהושע פרק ב, ט-יא).

כאשר נמס לב העם, הסיכוי להצליח במלחמה הוא אפסי. מסיבה זו, אין יוצאים למלחמה מי שעלול לגרום למצב כזה, או בגלל סיבה אובקיטיבית כגון שבנה בית חדש או נטע כרם או נשא אישה, או שהוא ירא ורך לבב. למעשה, זה היה בדיוק חטאם של מרגלי משה שהמסו את לב העם, ובמצב שכזה לא ניתן לכבוש את ארץ ישראל. הפחד הוא מצב מדבק, והוא האויב הגדול של עם שעומד על נפשו. בעוד המרגלים של משה קובעים בפסקנות: לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא מפנינו (במדבר פרק יג, לא). מרגלי יהושע אומרים: וַיֹּאמְרוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ כִּי נָתַן ה' בְּיָדְנוּ אֶת כָּל הָאָרֶץ וְגַם נִמְגּוּ כָּל יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ (יהושע ב, לא).

המוטביציה והאמונה בצדקת הדרך, הם הבסיס לכל נצחון בכל זמן. גם בימינו לאור הארועים האחרונים (המאבק מול 'פעילי זכויות אדם' צבועים שמתעקשים לראות את הדברים בצורה מעוותת ותומכיהם בעולם) צריכים לשוב ולשנן, שאל לנו לחשוש, ועלינו להמשיך בדרכנו באמונה וללא כל מורא.

שבת שלום – הרב דוד

לה היה השבוע

במוצ"ש התקיימה אסיפה בעניין בחירת הרב לסעד. באסיפה הוחלט לקבל את הרב ארי סט לרבנות בסעד. ברכות לרב הנכנס ולמשפחתו! בהזדמנות זו נצרך תודה ראשונית בלבד לרב דוד, שנשא את כולנו על כפייים לאורך שנים רבות, והוביל אותנו באמונה ובענווה בימות השגרה ובימות החגים, ברוגע ובמשברים, ולשפחה, אשת תורה בפני עצמה, שקהילתנו מתברכת בה. וודאי עוד נשמע תודות קהילתיות בהמשך, בהתקרב מועד החילופין (פירוט לגבי האספה – בהמשך העלון).

יום שני היה יום מתוח וסוער סביב פרשת המשט הטורקי. גם כאן בסעד נכנסנו לכוננות, ובעקבות ההתפתחויות נפתחו המקלטים למקרה הצורך. במקומות רבים בארץ – וגם אצלנו בסעד – התקיימו הפגנות תמיכה בחיילי צה"ל. ב"ה בינתיים נראה שגלי הפרשה הזו נעשים נמוכים יותר, נקווה שיישאר השקט במחזורינינו.

עוד באותו הערב אפשר היה להרגע קצת מהחדשות בחברת שלוש חברות זמר: קולות חמים, חברות הזמר רון מיתר, וחברות הזמר של קבוצת יבנה שהתאספו לערב שירה לזכרה של נעמי אילן ז"ל. היה זה ערב מקסים ומרגש. בהמשך העלון נוכל לקרוא את רשמיה של כרמלה.

ביום שלישי התקיים ערב שורשים לכתה ח', בניצוחה של המחנכת תרצה אורן. ערב זה הוא ערב מיוחד המסכם תקופה של לימוד מאומץ על אודות משפחות התלמידים.

עוד ביום שלישי נפתחה בריכת השחיה לקול מצהלות הילדים – הקטנים והגדולים – והוריהם. נראה שלא היה יום טוב מזה לפתיחת הבריכה, שכן אותו יום שרר חום עז במיוחד.

הכלבו שלנו משנה את פניו. לצורך הגדלת המחסן, שונתה הכניסה לכלבו, ובן יום הוקם קיר לבנים במקום בו היתה הכניסה הקודמת. נראה שהמשפצים משתדלים מאד שלא להפריע לתנועת הקונים, והשיפוץ מתנהל בד בבד עם המשך התנהלות רגילה בכלבו.

לכבוד המונדיאל המתקרב, ולכבוד פתיחת הבריכה השבוע, מוקדש עלון זה לנושא ספורט וכושר בקיבוץ, לצד הנושאים השוטפים כמובן. "נפש בריאה בגוף בריא" - נקווה שנמצא כולנו פנאי, בריאות ויכולת לאימון גופני, ולא רק לצפייה בשידורים...

מזל טוב!

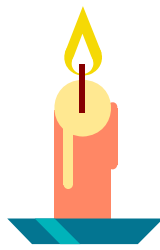
לרוזי ורוני וייזל
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
לנישואי הבן גבי עב"ל אילה

לחיה ואליעזר נהיר
ברכת מזל טוב לבבית
לנישואי הנכדה גל עב"ל אייל
בתם של חגי ואמירה נהיר

לחנה גולדשמידט
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
לחתונת הנכדה יעל עם בח"ל אסף
בתם של שושי ואורי
ומזל טוב גם לאוריאל אבן-צור
(אחי החתן)

לאביבה ושעיה לב
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
לחתונתם של יהודה עב"ל עדן

זכרנו

במלאת שלושים לפטירתו של נתן קאופמן ז"ל, ושנה לפטירתה של נעמי אילן ז"ל, זיכור אותנו בני משפחותיהם בשני אירועים תרבותיים ומרגשים, בהם ניתן ביטוי הולם לדמותם של יקיריהם, חברינו שחיו עמנו, ברוח המסורת הנהוגה בסעד לזכר נפטרים.

לנתן – כאיש משפחה,
כמדריך ומורה לחיים,
כשוחר תרבות,
כבעל עקרונות, ללא פשרות
כאיש אשכולות, שלא פסק מללמוד ולשנן –

אין זה פלא שמילותיו האחרונות היו: "עוד קצת ללמוד...", כפי שמעיד יצחק בנו, שכאחיו זאב (שהספיד בהלווייה), היטיב אף הוא לתאר את נתן כאב, על כל צדדיו ולהוקיר לו תודה על מה שהנחיל לו לעתיד. באותה רוח נאמרו דברים מפיהם של שני נציגים מקרב תלמידיו וחניכיו הרבים, שגם להם היה כאב – יחזקאל דגן הידוע, מחברת הנוער בסעד בשנת 1952, ותלמידתו, חנה מלול, מהתיכון בקרית החינוך. כלתו החביבה של נתן, ענת (אשת יצחק), הנעימה בקולה הערב בשיר "אסיף", ולסיום השמיע דוד אבגי, אוצר במוזיאון ישראל, הרצאה מאלפת בליווי מצגת בנושא "אומנות ישראלית ככלי ביטוי לצינונות וליהדות", שכאילו נתפרה במיוחד לאישיות וקורות חייו של נתן.

ולהנצחתה של נעמי אילן ז"ל, מה יכול היה להתאים יותר מערב שירה? ערב שבו התכנסו שלוש חברות זמר איכותיות, בניצוחם של מוסיקאים מוכשרים, כדי להנציח את דמותה של נעמי, שאהבה לשיר במקלה כל ימיה, והורישה לשלושת ילדיה אהבה זו עם יכולת קולית מרשימה. שמענו את מקהלת "רון מיתר" עם לאה, את חברות הזמר של יבנה עם סמדר ואת "קולות חמים" עם אבנר. את הערב הנחתה הנכדה גל, אהובתה ובכורת נכדיה של נעמי, ושלושת ילדיה של נעמי, אבנר לאה וסמדר הופיעו כשלישיה קולית.

היה זה ערב מרגש ויפה, השירה הערבה והקולחת, הדברים שנאמרו מפי בני המשפחה וליפא וכל המעמד בחדר האוכל, גרמו לכל היושבים באולם להתרגשות רבה. בערב כזה היתה נעמי ז"ל מאד נהנית ושמחה לשמוע את המקהלות ולראות את ילדיה השרים. יהי זכרם ברוך.

כראתה קוס.

לחברתנו אילה פורת
משתתפים באבלך
במות אמך
הנריאטה סון ז"ל

המתאמנים

חדר כושר:

ריבי זינר – האם יש צורך בציוד מיוחד לחדר הכושר?

מוותר להכנס לחדר הכושר רק עם נעלי ספורט. לדעתי, חובה להביא מגבת, כדי לפרוש על המזרן בעת הפעילות וגם על המכשירים, למניעת הזיעה.

על איזה מכשירים את אוהבת להתאמן? על כלום!

ובכל זאת? הרופא קבע שאני צריכה ללכת לחדר כושר ובשבילי זה כמו לבלוע כדור! אבל אני יוצאת בכל פעם עם חיוך גדול לאחר הפעילות.

אז בכל זאת שווה? שווה בגלל מרסלו שיש לו ידע עצום בתזונה ובספורט. מצד אחד קשוח ומצד שני – מעודד.

ומה מבחן התוצאה, האם הרווחת משהו מהמאמץ?

אני מרגישה יותר כוח פיזי ויש לי פתאום שרירים שלא ידעתי שהם קיימים.

נילי סלנט:

ציוד מיוחד? חייבים נעלי התעמלות סגורות וכדאי ללבוש בגדים רופפים ולא לוחצים. יש מתעמלים יעילים שמביאים אתם בקבוק מים, כדי לשתות באמצע הפעילות (כמו אצנים), ובחלק מהמתקנים יש מקום לשים את הבקבוק.

מכשירים שאני "אוהבת" – אופניים וקצת הליכה...

מה הרווחת מהמאמץ? בינתיים לא הרווחתי כלום – אבל יש לי תחושה גופנית טובה יותר.

מרים שלמון:

על איזה מכשירים את אוהבת להתאמן?

אני מתעמלת על אופניים. מרסלו נותן לי 24 דקות עליהם ואני מחכה שהדקות האלה כבר תגמרנה... יש עוד מכשירים שאני משתמשת בהם להרמת ידיים ורגליים. אני נהנית מההדרכה וההתמסרות של מרסלו.

מה מבחן התוצאה? אני מרגישה שהתעמלות עושה לי טוב בכל הגוף.

צעידה:

אתי קימלמן: אתי, למה הליכה?

אני אוהבת את הספורט הזה כי זה ספורט שמרחיב את הדעת. אני אוהבת גם לצעוד לבד – כי זמן נטו לניקוי ראש, מחשבה ותוכניות, וגם עם חברים – כי יש זמן לדבר בלי הפרעות מסביב. כמובן, צעידה טובה גם לבריאות, לסיבולת לב-ריאה וכו'. בשבילי זו דרך מצוינת להוציא את כל האנרגיות והמרץ. בקשר לחדר כושר, אני רוצה להוסיף, כיוון שיש לי קריטריון להשוואה מהמצב ברעננה, שיש לנו חדר כושר מעולה, ושירות כמו שמקבלים פה-לא מקבלים בשום מקום.

שחיה:

ריבה זוהר: למה את אוהבת לשחות?

השחייה מפעילה את כל הגוף, נותנת תחושת רוגע, ועוזרת לי לעשות הרפיה – פשוט כיף!

מתי רפפורט: נולדתי במים. מאז שאני זוכרת את עצמי אני שוחה בכל מקום ובכל מצב: באמבטיה, בבריכה, בים, במקווה... בכל מקום שאני יכולה. פעילות במים עושה רק טוב לגוף ולנשמה! חבל לי שהבריכה אינה זמינה עבורי בכל שעות היום בגלל חלוקת השעות.

ראיין: אפרת ודנרקה.

חדר כושר: סג'י פרימין מראיינת את 'צקב פרימין'

איך התחיל הרעיון של חדר כושר בסעד?

לפני כמה שנים, אני, ביחד עם הרבה אנשים אחרים מסעד, התאמנתי בחדר הכושר של קיבוץ כפר עזה. אני התחלתי לחשוב שתבל שכל הכסף הולך לכיס של קיבוץ כפר עזה, ושיהיה נחמד אם נוכל לפתוח חדר כושר משלנו בבית בלי צורך לנסוע. דברתי עם דודה זהבי על גיוס כספים לטובת הפרויקט, ולאט לאט עוד כל מיני חברים התחילו להצטרף לעניין. בהתחלה חשבנו, שאולי כמועדון כושר לקשישים נוכל להשיג כספים, חשבנו שאם נגיד שיהיה חדר כושר אזורי נוכל להשיג כסף מהמועצה שלנו ... ועוד ועוד. בדקנו מקומות מתאימים בקיבוץ. עם הרבה עבודה, תכנון, לימוד וליווי מאנשים טובים בדרך, הצלחנו לפתוח את החדר כושר שלנו בכל בו הישן ומרסלו, שהכרנו מכפר עזה, הסכים להיות מאמן של חדר כושר סעד. קנינו וקבלנו מתקני כושר והעסק התחיל.

מהו טווח הגילאים של האנשים שבאים לחדר כושר?

יש משתתפים רב גילאיים - מילדים בגיל 12 ועד וותיקי הקיבוץ בגיל 80+. פעם היו יותר ילדים, ואני מקווה שנצליח לעניין יותר ילדים לבאו בתור חוג לחדר כושר בעתיד. הבנות מחברת הנוער מגיעות פעמיים בשבוע.

כמה אנשים באים לחדר כושר?

יש לנו היום כ 134 משתתפים בחדר כושר בסעד. מתוך מספר זה, יש כ 120 מנויים רגילים, 6 אנשי חוץ והשאר חברים או תושבים. בנוסף יש 14 משתתפים בסדנא החדשה שנפתח לחיים בריאים – תוכנית של 3 חודשים שכוללת יעוץ ומפגש שבועי עם דיאטנית + אימון במתקנים של חדר הכושר.

האם יש מתקנים חדשים בחדר כושר?

לא מזמן הוספנו הליכון אחד, שתי עמדות של משקלות ו מולטי-טריינר. יש לנו תוכניות להוסיף עוד אופני כושר והליכון. בנוסף למתקנים, שיפצנו את חדר הכושר והוספנו שתי מקלחות ושתי יציאות חירום.

יש עוד תוכניות לעתיד?

תוכניות תמיד יש, כמו למשל להוסיף מתקנים, להוסיף שעות ומאמן/ת, אבל הכול תלוי על בהגדלת מספר הלקוחות (והרווח) בחדר כושר או באפשרות להכניס מימון לתוכניות דרך תרומות. בהזדמנות זאת, הייתי רוצה לבקש מהחברים לספר לחברים באזור על החדר כושר שלנו, שאולי גם הם יבואו להתאמן אצלנו. לסיום, תמיד אפשר לפנות לאחד מצוות חדר הכושר (מרסלו, יונתן וידס ואני) עם רעיונות לשיפור/שינוי או מילה טובה.

ראיון עם מרסלו

מרסלו, האם תוכל לתת תמונת מצב של חדר הכושר כיום?

חדר הכושר בסעד פועל מזה כשנה וחצי, וכיום החדר עובד בצורה מלאה. כשהתחלנו היו 40 איש והיום – 134 משתתפים, זהגידול יפה במספר הנרשמים.

מהו המתקן הפופלארי ביותר בחדר הכושר?

ההליכון.

מה מייחד את חדר הכושר בסעד לעומת חדרי כושר אחרים מחוץ לסעד?

קודם כל המפגש החברתי. כיוון שבעיקר חברים ותושבים הם אלה שבאים, והם מכירים אחד את השני. בחוץ כל אחד לעצמו. דבר נוסף הוא שיש בסעד מודעות רבה לכושר.

האם ישנו נסיון לפנות לקהל מחוץ לסעד, ובכך להגדיל את מספר המנויים?

נעשו נסיונות, אך עד כה לא מצאנו את האיש הנכון. אנו מחפשים בחור/ה עם רוח צעירה וכח לעבוד, שיוכל לקחת על עצמו את השיווק. אם יש מישהו הרואה עצמו מתאים - מוזמן לפנות.

האם תוכל להרחיב בעניין התוכנית לאורח חיים בריא?

התוכנית עובדת בהצלחה, וישנה כבר התעניינות רבה לסדנא חדשה. בתוכנית לומדים לחיות נכון – לא רק לרדת במשקל, אלא גם להכיר את הגוף, מה נכון לאכול בלי לפגוע במה שאנו אוהבים לאכול. התזונאית שמנחה את התוכנית היא עדי מקיבוץ אורים, המתמחה בתזונה לספורט.

מה כדאי לשפר בחדר הכושר לדעתך?

להכניס אימוני ספינינג, כי זה יכול להביא אנשים שאוהבים אירובי. בנוסף, אפשר להכניס מועדון ריצה – הרבה אנשים פנו אלי, וביקשו שאאמן אותם בריצה.

מילה לסיום?

חשוב לי שיבואו יותר אנשים לחדר הכושר. התחביב שלי זה העבודה שלי, ואני אוהב לראות אנשים מתאמנים, נהנים ומרגישים טוב.

ראיינה: אפרת.

מה קרה לנו - האם הפסקנו סתם כק לקחת טרמפיסט בלי להתחשבן?

לפני שבועיים, במדור מנהל הקהילה, רענן עופר את נוהל חיוב לקיחת טרמפיסטים משער הקיבוץ. אודה, לא ידעתי על נוהל זה.

אודה, התביישתי בפני ילדי ובני זוגם שקראו את העלון ושאלו אותי בתמיהה על ההתחשבות המביכה. אודה, אינני מבינה. הרי היוצא משערי הקיבוץ נוסע בכל מקרה ליעדו, אז מדוע הוא מחייב את הטרמפיסט? איננו יכולים לעשות טובה מכל הלב?

אודה, נזכרתי בסיפורו של אחד מילדיי שעמד בשער והושיט ידו, עצרה לו משפחה מהקיבוץ, ובלי להגיד דבר "חדרה" לתקציבו האישי וחייבה אותו... וכשהוא סיפר לי על כך התפלאתי עד מאד אך פטרתי זאת ב"עזוב... זה לא מעיד על כלל האנשים כאן..."

אודה בפה מלא, מעולם לא עלה על דעתי לחייב טרמפיסטים כשעצרנו להם בשער ...

אודה, נסיעות בקיבוץ סעד הם מצרך יקר מאד ולכן התארגנות משותפת מראש מקלה על חלוקת הנטל. אך מכאן ועד לחייב צעיר או צעירה היוצאים לתומם לכביש ומושיטים יד לטרמפ? לאן הגענו?!

אודה, אינני מבינה את הרעיון העומד בבסיס ההחלטה:

אם עצרת ופתחת דלת רכבך לטרמפיסט/ית מרצונך הטוב למה את/ה מחייב אותו? אינך רוצה לקחת טרמפיסטים אל תעצור/י! ואם בכל זאת עצרת ואת/ה מתכוונת לחייב את הטרמפיסט - אמור/אמרי לו זאת במפורש לפני שהעלת אותו לרכב!

אנא בואו לא נהפוך את המקום היפה ומכניס האורחים הזה למקום של צרי עין.

הרי מהתשלום של הטרמפיסט המסכן לא נתעשר, אז בוא נקיים את "מצוות העלאת טרמפיסט" לרכבנו מכל הלב.

אילי זיוון

דו"ח חינוך

מערכת החינוך הבלתי-פורמלי נכנסת לישורת האחרונה לפני החופש הגדול והרבה רחש ותכונה נשמעים ונראים בחדרים ובמסדרונות. אך לפני הדיווחים לקראת הקיץ, נסכם את החודשים האחרונים במערכת.

בית כולל – בבית כולל הצוות השתנה במעט. איילת לוריא יצאה לחופשת לידה (וכולנו מאחלים לה מזל טוב) ונעמי רסיס טל מחליפה אותה (וכולנו מאחלים לה בהצלחה).

את חודש אייר הקדישו בבית כולל להכרת הארץ - שיחקו במשחק זיהוי מקומות ואיתורם במפה, הכרת הצמחייה ע"י משחק זכרון מאתגר. גם מאכלים ישראלים הזכרנו ודוכן פלפל פתחנו. שיחקנו משחק משימות בקיבוץ שקראנו לו "גלויות בקיבוץ" וביקרנו בבתיהם של חברים שהגיעו מארצות שונות. לכבוד יום ירושלים רצנו, התאמצנו ולבסוף גם כבשנו את הכותל.

גם במפ"ל היו פעילויות שונות להכרת הארץ. הילדים יצרו עוגה בצורת ארץ ישראל. העוגה הייתה מרהיבה וחבל שאי אפשר להראות את התמונות ב"עלים". לבסוף נהנו מאוד לאכול את העוגה לארוחת ארבע. שיחקנו משחק ניוטים כשהפכנו את המפה של הקיבוץ למפת ארץ ישראל. ביום ירושלים שיחקנו סימנים בדרך לירושלים.

את חודש סיוון הקדישו בבית כולל ובמפ"ל לנתינה. שהשבוע הראשון הוקדש לנתינת הקב"ה לעם ישראל (תורה, מצוות וכו'). השבוע השני הוקדש לנתינה שלנו לעם ישראל, ובמסגרתו חילקנו עוגיות שהילדים אפו לחיילים בכפר עזה ובנחל עוז, וארחנו ב"לגעת בטבע" ילדים ממועדוניות בשדרות.

את השבוע הזה הקדשנו לנתינה בתוך הקיבוץ כאשר שוחחנו עם הילדים על התרומה של כל ענף וכתבנו מכתבי תודה. בהמשך השבוע שיחקנו משחק שעודד את הילדים לומר שלום לכל מי שהם פוגשים בשביל. את השבוע האחרון נקדיש לנתינה למשפחה.

החטיבה, בנוסף לפעילויות השגרתיות, ציינה את יום ירושלים בטיוול בדרך בורמה והילדים חזרו מאוד מרוצים. **ילדי התיכון עסוקים מאוד בתקופה זו של השנה במתכונות ובבגרויות**- אנו מחזיקים להם ידיים ומאחלים להם בהצלחה!

בני עקיבא – לבני עקיבא אנו חייבים חוב ישן מפסח. במסגרת מסע פסח נערכה תחרות הסנדוויץ' המקורי בחסות תנובה ובין כל הסניפים המשתתפים במסע זכה סניף סעד במקום ראשון וקיבל מיני בר וטוסטר לסניף. גם במקרה זה חבל שאנחנו לא יכולים לפרסם תמונות ב"עלים". יישר כח למדריכים והחניכים!

ל"ג בעומר – זמן רב לפני המועד התחלנו לחפש מקומות המתאימים לקיום מדורה. השנה המקומות האפשריים לקיום מדורות הצטמצמו מאוד עקב אתרי הבניה הרבים. עד הרגע האחרון היינו במתח האם ימצא מקום לכל המדורות. תודותינו לעופר שלומי, אודי שהם, חנן קסלר ואליסף שבלעדיהם זה כנראה לא היה קורה.

בשנים האחרונות נהוג שמדורות ל"ג בעומר מתקיימות בחסות הסניף. יישר כח למדריכים שלקחו אחריות, הכינו תוכניות מושקעות ומגוונות כדי להעביר את הלילה, נשארו עם החניכים עד בבוקר גם כשהיה מתיש ולא תמיד קל, ולמחרת דאגו לאסוף את הציוד מאתרי המדורות.

תורנות הורים – לאחר שבמשך זמן רב הרגשנו כי שעות הצהריים בשבת הן שעות "מתות" - הרבה ילדים בגילאים שונים מעבירים את הזמן במשחקים, טיולים פגישות חברים ופעמים סתם משוטטים ולעיתים קרובות נעשו דברים שגרמו לנו מורת רוח רבה - החלטנו מנהל הקהילה ואנוכי בגיבוי ועדת חינוך לנסות לקיים תורנות הורים בשעות אלה. החל מפסח, בכל שבת שתי משפחות מסתובבות בשעות הצהריים, האחת באזור הגנים וחד"א והשניה באזור בי"ס, משק ילדים, בתים כוללים. למרות השעה הקשה והמאמץ הנדרש קיבלנו הרבה הדים חיוביים מהורים ונראה כי גם מעשי הקונדס וההרס פחתו.

מחסן טיולים – מחסן טיולים החליף אחראי ועכשיו אחראי עליו אבינעם לייכטר. אנו מודים מאוד לנתנאל שעשה זאת במסירות ובהרבה אהבה.

קייטנת נכדים – כפי שפורסם, קייטנת נכדים תתקיים אי"ה בשבוע בין ט"ו אב ל- י"ט אב. סבים וסבתות מוזמנים לשים פתקים עם שמות הנכדים שלהם וכתובתם בתא של ועדת חינוך.

להתראות בדיווחי החופש... **ענת ek.**

לציבור החברים והתושבים שבת שלום,

אסיפות:

במוצאי שבת האחרונה התכנסנו לשתי אסיפות זו אחר זו, ואני מבקש לדווח ל"מעטים" שלא יכלו להגיע:

1. אסיפת מתיישבי סעד - (לצערי זהו השם של אגודת המתיישבים בסעד, שכוללת את החברים ואת

התושבים הדרים בשכונת שקד), אסיפה זו עסקה בסעיף אחד והוא:

בחירת הרב ארי סט כרבה של סעד – תרצה שהובילה את צוות הרב, תארה את השתלשלות הדברים, עד לרגע שבו בחר הצוות בלב שלם ובשמחה להמליץ על בחירת הרב ארי סט כרבה של סעד לשנים הקרובות. עופר הוסיף משלו מעט בנושאים הכספיים הקשורים לכך, וכן על שאלת הדיור למשפחת הרב. לשמחתנו הרב ארי סט נבחר ברוב קולות גדול מאד, ואנחנו מאחלים לו למשפחתו ולנו, שהכול יהיה רק לטובה.

אי אפשר לסיים את הדיווח מבלי להודות פעם נוספת לתרצה ולשאר חברי הצוות, על כי הצליחו בחכמה להוביל תהליך מאד לא פשוט לחוף מבטחים.

2. אסיפת חברים – בהמשך לאסיפה של המתיישבים המשכנו בפורום החברים לדון בשני סעיפים:

א. בחירת הנהלת ענף המזון – הנהלת ענף המזון בהרכב: אירית ברט, אבי הלפרין, אילנה גינזברג, נגה אבן צור, אהרליה לוי, ודני יום טוב נבחרה ברוב קולות. באסיפה הועלתה בקשה שהנהלה זו תמסור דוח לאסיפה, וזה אכן יבוצע באחת האסיפות הקרובות.

ב. בחירת יצחק חלופ לריכוז משק לקדנציה נוספת – האסיפה דנה בהמלצת הגורמים השונים לבחור בחלופ לקדנציה נוספת בת חמש שנים כמרכז המשק. חלופ הציג את יעדי המשק העיקריים לשנים הקרובות, וענה על שאלות. לאחר מכן וללא נוכחות פירט אורן את עיקרי הדברים שהנהלת המשק בראשותו של חלופ, עסקה בהם בארבעת השנים האחרונות. סוף דבר חלופ נבחר ברוב עצום, ואנחנו מודים לו הן על מאמציו בשנים האחרונות, והן על כך שהוא ביקש להמשיך. מי ייתן והעתיד יעלה אף על העבר, שגם הוא היה בעל הישגים לא מבוטלים.

3. מועצה – ביום רביעי האחרון התקיימה ישיבת מועצה כשעל סדר יומה היה סעיף אחד בלבד, והוא

אישור תוכנית השקעות המשק לשנת 2010. נכון שאנחנו כבר כמעט באמצע השנה, אלא שעיקר התוכנית האתגרית היא בתחום הגזר, שממילא לא ניתן לבצע אלא בתום העונה בעוד מספר שבועות. אורן חלופ ויענקוש הציגו את התוכנית, והסבירו את הסיבות לכך שהנהלת המשק מבקשת אישור להשקיע סכום מאד נכבד. חברי המועצה העלו שאלות בדבר מיקום מכון הגזר, בעיות של תנועה ותחבורה, וקבלו על כך תשובות, שהדברים נשקלים בכובד רב, כאשר גם הפרמטרים של איכות חיים נלקחו בחשבון, כולל השקעות לא קטנות בפתרון בעיות בתחום זה. גם כאן לא יזיקו תפילות שאכן השקעות אלו יניבו את הפירות המקווים.

בוקי ברט.

נר זכרון: כד' בסיון – יום השנה לפטירתו של חברנו עזרא שטיינמץ ז"ל (תשס"ה)
כט' בסיון – יום השנה לפטירתו של חברנו אברהם (אייבי) כהן ז"ל (תשס"ו)

בעיתון יומי מקוון מצאתי מאמר של הרב הראשי של רומא הד"ר ריקארדו די סניי. הדברים נכתבים על רקע פיטוריו של הרב בעיר טורינו. יש דמיון רב בין הרב הבודד בקהילתו באיטליה למה שקורה אצלנו, מצאתי הרבה דברים שיכולים להאיר את עינינו ולפני שתיכנסו לקריאה אני רוצה להדגיש משפט אחד מתוך דבריו של הרב "רב איטלקי, גם מאלה הנחשבים מחמירים היה נחשב אפיקורס בעולמות אחרים." אני רוצה לציין שהרב די סניי הוא מנהל מחלקת דימות בבית החולים הגדול ביותר ברומא.

מצטי אק טופיט, או רכיט כטלה, האתכון הנכון לרם

ההסדר המקובל בקהילות איטליה רואה בתפקיד הרב חלק מהמבנה הארגוני של הקהילה לצד יו"ר הקהילה והוועד. בסערת התקופה האחרונה נראה נורמאלי שהתפקיד הזה עורר ויכוחים. הוויכוח אינו חדש ואינו מקומי אבל בגלל נתונים היסטוריים שונים הוא לובש אופי מיוחד.

בארצות הברית בה חיים מיליוני יהודים יש אפשרות גדולה של בחירה: כל הגוונים של האורתודוקסיה מהחרדים ביותר ועד המודרנים, קונסרבטיבים, רפורמים ועוד. אם הרב בבית הכנסת בפניה הקרובה לביתך לא נראה לך, אם בגלל שהוא פוליטי מדי או שהדרשות שלו משעממות או משום שהגפילטע פיש בקידוש מתוק מדי או לא בדיוק כמו שסבתא שלך מכינה, גם אם הוא מן הזרם שלך, יש לך בית כנסת אחר במרחק של רחוב אחד. השוק חופשי וההיצע נדיב. בישראל המצב מעט שונה בעיקר משום שההיצע לאלה שאינם אורתודוקסים אינו מאד מגוון, אבל גם שם בין האורתודוקסים אתה יכול לבחור מי מתאים לך יותר. לעומת זה במקומותינו המצב מייאש, דומה לקנייה בסופר חצי חניס שם המבחר הוא דל. אתה קונה או לא קונה בהבדל אחד, שבסופר עם הנחות משהו אתה כן מרוויח. כאן אם הרב משעמם, החזן זייפן, הציבור באופן מוחלט לא סימפאטי, ההשגחה לא אדיבה, ואפשרויות הבחירה מעטות - ההחלטה, לעתים קרובות, היא לא להגיע בכלל לבית הכנסת... כאשר השיחה נסובה על ההנהגה המרכזית של הקהילה, העימות הוא עוד יותר כואב. רב ראשי לקהילה יש רק אחד, אתה יכול לבקש את התפטרותו אבל זה לא תהליך קל. לעתים קרובות הוא עדיין ממשיך לחיות בתוך הקהילה ולעתים אף לשמש ברבנות עד שיימצא המחליף המועדף, ואחרי שהתנחמת, החדש עלול להיות אף יותר גרוע. שוק עני בהיצע, זהויות מורכבות של הציבור (או פלורליסטיות כמו שנוהגים לאמר היום), הרכב חוקתי חסר גמישות של הקהילה, הם חומרי יסוד של מתכון היוצר מתחים מתמשכים. נוסף שיש זמירות חדשות יותר, והן השינוי הגדול של הזהות היהודית באיטליה. קודם הייתה קבוצה של מסורתיים אבל עם שורשים עמוקים של הזדהות, אותם מצאנו גם בהזדהות הפוליטית האנטי-פשיסטית שלהם. היום התמונה מגוונת הרבה יותר, קבוצת הלומדים והמקפידים גדלה, ההתייחסות הפוליטית החיצונית מהוססת.

חלק גדול של הקהילה רוצה או היה רוצה להישאר מאוחד. קשה לו לעשות זאת כשאיינו מוצא הזדהות עם מנהיגות פוליטית "מיליטנטית" שעושה רושם שהיא נוטה לכיוון אחד או אחר או מציעה מודלים של הזדהות חסרת ביקורת כלפי ישראל. קשה לו גם כן להזדהות עם רבנות שבתוקף הנסיבות היא קצת שונה ממה שהייתה בעבר, כיוון שקהל המקפידים תובע שירותי דת בגובה הצרכים שלו, מורים שיקדישו את עצמם ללמד הרבה מעבר התרגום המילולי של התורה ובאופן כללי הגנה על מוסדות הדת ללא פשרות. רבנות שתיענה לצרכים אלה עלולה להפחיד או לפחות מייצרת חשדנות, יכולה להרחיק מי שלא בוחר להקפיד מבחינה דתית (או תיתן לו תירוץ להתרחק). ואז אומרים שהרבנות הזאת קורעת את הקהילה, היא זאת שמעדיפה "מעטים אך טובים". ומהו הפיתרון? רבנות רכה, פחות מחמירה, רועה את צאן מרעיתה, מכילה את כל הגוונים, זאת משום שאנו מניחים שהמצב היום נחשב מחמיר, בלתי מתקשר, אם לא חסר גמישות. אבל מה שמותר ליחידים, היכולים להיות פחות או יותר מקובלים, לא קיים כשאנחנו מדברים במסד. ננסה לפרק קצת את נושא ההחמרה. קל להוכיח, במשחק מילים, שמדובר בהחמרה מאד גמישה. היות וכל דמות רבנית יש לה דמויות וכיוון התייחסות היכולה להתאים לחלק מקהל המקפידים אבל לא תתאים לחלק אחר מן המקפידים. כן אני מתכוון דווקא למקפידים ולא לחילונים או לרפורמים. רב איטלקי, גם מאלה הנחשבים מחמירים היה נחשב אפיקורס בעולמות אחרים. קשה לרצות את כולם. גם רב פחות מחמיר עשוי לגרום לפירוד בקהילה, אולי בדרך שונה אבל היה יכול

לגרום לפירוד. כדאי לראות אחר כך מי הוא המפריד, האם זה הרב או אותו חלק מן הציבור שמניף את דגל הפלורליזם אבל בבסיס לא מקבל את העובדה שהקו שבו נוקט הרב שונה מהקו האישי שלו. ישנו גם איזה משחק נוסטלגי שבו הרבנים של פעם נחשבים אחרת לעומת הרבנים של היום, תוך כדי שכחה שכאשר הם היו בתפקיד הם ספגו (מאותם אלה המתגעגעים אליהם היום) את אותן ההשמצות. גורלו של הנמצא בתפקיד היא הביקורת בהווה וההערכה (בערבון מוגבל) אחרי לכתו. בביקורת של אחדים על ההחמרה צצים לפעמים גורמים חסרי עקביות, זה כאילו מחפשים בגישה של הרב איזו הצדקה לבחירות האישיות שלנו. אבל מי שבאמת חילוני צריך להיות אדיש לדרך בה הרב מודד אותנו, אם הוא בכלל מודד אותנו, ולאפשר לו (לפחות לו) דרך עקבית. אנו מבקשים מהרב מה שאיננו מבקשים מהמהנדס, הרופא, עורך הדין. ממי שבונה את ביתך אינך מבקש שיעשה חשבונות בערך, לרופא שמטפל בך אינך מבקש אבחנה או טיפול לא מדויק, לעו"ד שמייצג אותך אתה לא מבקש שיהיה בור בענייני משפט או בענייני פולמוס. ממי מבקשים להיות גמיש? מהשוטר שקונס אותך, מפקיד השומה, מהבוחן במכללה כשמתייחס למקרה הפרטי שלך (אבל לא כשתרצה להעניש מי שדרס אותך, או מתחמק ממס סדרתי, או מהפרופסור שנתן תואר להדיוט שלא טרח בזמן שאתה העברת את כל ימיך ולילותיך מול הספרים כדי לעבור את המבחנים) לאילו מן הדמויות מקביל הרב, בעיקר הרב הראשי? הבה נהרהר טוב לפני שאנחנו מבקשים ממנו להיות "פחות מחמיר" או פשוט יותר כאשר מבקשים להקטין את "ההשפעה" תוך כדי העלמת הרב בפועל מן הממסד של היהדות האיטלקית.

תרגמה והביאה לדפוס **יעה קאסלו-צברין**.

איה הנה ל"טיים"

אשה נחמדה, הקוראת אנגלית, העבירה אלי עותק של ז'ורנאל ה"טיים" - אחד השבועונים החשובים והמשפיעים בארה"ב - ובו כתבה על מי שנבחר לאיש המשפיע של שנת 2009. אותו אדם נבחר שמו בן ברננקי, הנגיד של ארצות הברית או בתפקידו הרשמי: יו"ר הפדרל רזרב של ארה"ב". מאד שמחתי לקבל את העיתון הנ"ל משתי סיבות: ראשית, האיש גאון והציל (אני מקווה) את כלכלת ארצות הברית (ואיתה אולי גם של כל העולם...). אבל החשוב יותר - בן ברננקי הוא בן משפחתי. בנה של בת דודתי. מה? אני רואה את פיותיכם פעורים (מי שעוד לא יודע...)! כן!

מעשה שהיה בליטא הרחוקה לפני מלחמת העולם השנייה - במשפחת אמי היו מספר ילדים, ביניהם גם סבתו של בן ברננקי. אמי ואחותה הצליחו לעלות לארץ לפני המלחמה וכנ"ל עשתה גם אחותם, הסבתא המדוברת לעיל שהיגרה לארצות הברית. אז כמו שאומרת בתי, טל: "הסבתא שלי והסבתא של בן ברננקי היו אחיות". מה יוצא לי, או למשפחתי מהייחוס הנ"ל? כלום! האמת, ניסיתי לקשר בין שלטונות "סיפן" לבין הבן דוד המכובד, בפרט שהוריו (שאינם אני בקשר מכתבים ואי-מייל) גרים בשרלוט, צפון קרוליינה, קרוב למפעל שלנו שם - אך מה לעשות - האדם עסוק...

אז נשארה לי רק הגאווה שיש במשפחה שלי מישהו כל כך חשוב, ואם תראו אותי הולכת וניצוצות מסביבי, תדעו שזה לא אני - לניצוצות קוראים בן שלום ברננקי, הבן דוד שלי...

הודעות

בשבוע הבא עלינו לטובה – המתחיל בכ"ד סיון (6.6) ועד ליום ד', ד' תמוז, 16.6, אעדר מסעד (בשל טיול לרוסיה). אי-לכך תחליף אותי בהזמנות למועדון שרה בלס.

שלום ולהתראות – חייציה

השבת מתארח אצלנו הרב יעקב לויפר, עתונאי חרדי.
בבוקר יתן שיעור בפרשת השבוע ובשעה 18.00 ידבר על **פרשת עמנואל** ועוד.

ועדת דת

אחריט לופ רב,

השבוע חולקו לתאי הדואר דוחות של קרן הפנסיה עתודות. עמיתי גלעד כנראה יקבלו בקרוב. הדוחות אמורים לשקף את שכרנו כפי שהוחלט ואת ההפרשות הנגזרות משכר זה. לצערנו, עתודות טרם פיצלו את הכספים שהעברנו אליהם למספר העמית החדש האישי של כל אחד מאיתנו, ולכן ההפרשות החל מ-01.01.2010 לא מופיעות בדו"ח. אך על מנת לשמר את הזכויות שלנו נרשמה כהפרשה לכל אחד/ת מאיתנו סכום של 5 ש"ח על מנת לשמר את רצף הזכויות שלנו בעתודות. אני מאמין שבדו"ח הבא שישקף את ההפרשות לחצי שנה, כבר נראה את ההפרשות הנכונות. כמו כן, אני מפנה את תשומת לבכם לכך שבדוחות נרשמות גם המשכורות שכל אחד/ת מאתנו מקבל, ולכן נא לבדוק את הדוחות שאתם מקבלים לשמור אותם אצלכם. אין צורך להעביר אותם לתא של ועדת פנסיה, שימו לב זו אינפורמציה רגישה ולא ראוי שהיא תסתובב בתאי דואר שונים. חברים שהדו"ח לא ברור להם, או שלדעתם יש טעות בדו"ח יכולים לפנות ליונת, לבני ג, או אלי, נשמח מאד לעזור.

אבי האפרין – רכז לוח פנסיה

אמקת להוסיף...

אני מצטרפת לקריאתם של עופר וניצן ברביץ, לקשירת הכלבים ע"י בעליהם, כדי שילדינו יוכלו ללכת ברחבי הקיבוץ בבטחה.
חבל מאד שישנם אנשים המזלזלים בכך כאשר מעירים להם.

ח'ית קאופמן.